EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

5. juuni 2008 *

Kohtuasjas C-312/07,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Tribunal d'instance du XI[e] arrondissement de Paris' (Prantsusmaa) 23. jaanuari 2007. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. juulil 2007, menetluses

JVC France SAS

versus

Administration des douanes – Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja esimees U. Lõhmus, kohtunikud J. Klučka ja P. Lindh (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: V. Trstenjak,
kohtusekretär: abikohtusekretär H. von Holstein,

arvestades kirjalikus menetluses ja 6. märtsi 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– JVC France SAS, esindajad: advokaadid F. Goguel ja F. Foucault,

– Prantsusmaa valitsus, esindajad: G. de Bergues ja A.-L. During,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: J.-P. Keppenne ja S. Schønberg,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382) I lisas (muudetud komisjoni 26. oktoobri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2261/98 (EÜT L 292, lk 1), komisjoni 12. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2204/1999 (EÜT L 278, lk 1), komisjoni 13. oktoobri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2388/2000 (EÜT L 264, lk 1, parandus: EÜT L 276, lk 92; ELT eriväljaanne 11/34, lk 170) ja komisjoni 6. augusti 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2031/2001 (EÜT L 279, lk 1)) oleva kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN") alamrubriikide 8525 40 91 ja 8525 40 99, samuti määruse nr 2658/87 artikli 9 lõike 1 alusel avaldatud Euroopa ühenduste kombineeritud nomenklatuuri selgitavate märkuste (edaspidi „selgitavad märkused") tõlgendamist.

2 Eelotsusetaotlus on esitatud JVC France SAS (edaspidi „JVC") ja Prantsuse tolliameti vahelises kohtuvaidluses tollimaksu üle, mida viimane nõuab JVC-lt seoses Jaapanist ja Singapurist pärit digitaalsete salvestavate videokaamerate importimisega.

Õiguslik raamistik

Tolliseadustik

3 Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307; edaspidi „tolliseadustik"), artikli 220 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kui tollivõlast tuleneva maksusumma kohta ei ole arvestuskannet tehtud kooskõlas artiklitega 218 ja 219 või kanne on tehtud tollivõla tekkimisel seaduse alusel tasumisele kuuluva tollimaksu summast väiksema summa kohta, tehakse tasumisele kuuluva või tasuda jääva tollimaksu summa kohta arvestuskanne kahe päeva jooksul alates kuupäevast, kui toll olukorrast teada saab ning kui tollil on võimalik tollivõla tekkimisel tasumisele kuuluv maksusumma välja arvutada ja võlgnik määrata (järelarvestuskanne). Tähtaega võib kooskõlas artikliga 219 pikendada."

4 Tolliseadustiku artikkel 239 täpsustab:

„1. Impordi- või eksporditollimaksu võib tagasi maksta või vähendada muudes kui artiklites 236, 237 ja 238 nimetatud juhtudel:

– mis määratakse kindlaks kooskõlas komiteemenetlusega,

– mille on põhjustanud asjaolud, mille puhul asjaomast isikut ei saa süüdistada pettuses või ilmses hooletuses. Olukorrad, mille puhul seda sätet võib kohaldada ja kord, mida tuleb järgida, määratakse kooskõlas komiteemenetlusega. Tollimaksu tagasimaksmiseks või vähendamiseks võib kehtestada eritingimused.

2. Tollimaks makstakse tagasi või vähendatakse lõikes 1 ettenähtud põhjustel taotluse alusel, mis tuleb esitada asjakohasele tolliasutusele kaheteistkümne kuu jooksul arvestades kuupäevast, kui tollimaksu summa võlgnikule teatati.

Toll võib seda tähtaega piisavalt põhjendatud erandjuhtudel pikendada."

KN

5 Määrusega nr 2658/87 kehtestatud KN tugineb kaupade kirjeldamise ja kodeerimise ülemaailmsele harmoneeritud süsteemile (edaspidi „HS"), mille töötas välja Tollikoostöö Nõukogu, nüüd Maailma Tolliorganisatsioon, ning mis jõustati 14. juunil 1983 Brüsselis sõlmitud rahvusvahelise konventsiooniga ja kiideti ühenduse nimel heaks nõukogu 7. aprilli 1987. aasta otsusega 87/369/EMÜ (EÜT L 198, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 288). KN-iga on üle võetud HS-i rubriigid ja kuuekohalised alamrubriigid, ainult seitsmes ja kaheksas number tähistavad KN-i enda alljaotisi.

6 KN-i teise osa XVI jaotises on grupp 85 „Elektrimasinad ja -seadmed, nende osad; helisalvestus- ja taasesitusseadmed, telepildi ja -heli salvestus- ja taasesitusseadmed, nende osad ja tarvikud".

7 Alamrubriigis 8525 40 „videofotoaparaadid ja muud salvestavad videokaamerad; digitaalkaamerad" sisalduvad alamrubriik 8525 40 91 „muud salvestavad videokaamerad: võimelised salvestama üksnes telekaamerast tulevat heli ja pilti" ning alamrubriik 8525 40 99 „muud salvestavad videokaamerad: muud".

8 Tuleb täpsustada, et alamrubriikide 8525 40 91 ja 8525 40 99 sõnastus määrustes nr 2261/98, nr 2204/1999, nr 2263/2000 ja nr 2031/2001 on identne.

9 Alamrubriiki 8525 40 91 klassifitseeritud salvestavatelt videokaameratelt tuleb tasuda tollimaksu 4,9 protsenti, samas kui alamrubriiki 8525 40 99 kuuluvatelt salvestavatelt videokaameratelt tasumisele kuuluva tollimaksu määr on 14 protsenti.

Selgitavad märkused

10 Euroopa Ühenduste Komisjon avaldab Euroopa Liidu Teatajas regulaarsete ajavahemike järel kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused.

11 Need, mis võeti vastu 15. septembril 1998 (EÜT C 287, lk 1) ja 13. juulil 2000 (EÜT C 199, lk 1), täpsustasid alamrubriigi 8525 40 99 alusel:

„muud

Sellesse alamrubriiki kuuluvad seadmete kombinatsioonid, milles on videokaamera ja videosalvestus- või videotaasesitusseadmed (nn salvestavad helivideokaamerad), mis ei salvesta üksnes kaameraga võetud pilte, vaid ka teleprogramme. Selliselt salvestatud pilte saab taasesitada eraldi teleri abil.

Salvestavad helivideokaamerad, millega saab salvestada üksnes kaameraga võetud pilte ja taasesitada neid eraldi teleri abil, klassifitseeritakse alamrubriiki 8525 40 91."

12 Selgitavaid märkusi muudeti komisjoni 6. juuli 2001. aasta teatisega (EÜT C 190, lk 10). Alamrubriigi 8525 40 99 sõnastust korrati ja lisati teine lõik:

„Sellesse alamrubriiki kuuluvad ka salvestavad helivideokaamerad, milles videosisend on plaadiga või muul viisil suletud või milles videoliidest saab hiljem tarkvara abil videosignaali sisestamiseks aktiveerida. Seadmed on sellest hoolimata kavandatud teleprogrammide ja muude väljastpoolt tulevate videosignaalide salvestamiseks".

13 Selle sõnastuse viimast lauset muudeti pisut komisjoni 23. oktoobri 2002. aasta teatisega (EÜT C 256, lk 1):

„[…] teleprogrammide või muude väljastpoolt tulevate videosignaalide salvestamiseks".

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

14 Läbiviidud uurimise tulemusena vaidlustas tolliamet tariifse klassifikatsiooni, mida JVC kasutas kahes kategooria Jaapanist ja Singapurist pärit salvestavate digitaalsete videokaamerate importimisel.

15 Esimeses protokollis, mis koostati 11. oktoobril 2002, tuvastasid tolliametnikud, et ajavahemikus 29. juuni 1999 kuni 23. juuli 2001 oli JVC importinud salvestavaid videokaameraid, millel oli aktiveeritud „DV-in/out"-sisend ja -väljund. Seda tüüpi salvestav videokaamera võimaldab salvestada mitte üksnes pilti ja heli, vaid ka välist signaali tänu spetsiaalsele ühendusele. Seda on võimalik „DV-out"-funktsiooni kasutades ühendada otse arvutiga või teleriga, et edastada filmitud digitaalset videopilti, ja see võib omakorda salvestada arvutiga töödeldud, mis tahes allikast pärit digitaalseid videoklippe „DV-in"-funktsiooni abil.

16 Tolliametnikud leidsid, et kohane tariifne klassifikatsioon on alamrubriik 8525 40 99, mitte JVC kasutatud alamrubriik 8525 40 91.

17 JVC ei vaidlustanud seda klassikatsiooni ja tasus seni tasumata tollimaksu. Samas nõudis ta tolliseadustiku artikli 239 alusel tollimaksu vähendamist, väites, et viga tekkis ühenduse praktika muutmise tõttu. Tema taotlus jäeti 16. detsembri 2004. aasta esimese otsusega rahuldamata.

18 Teises, 11. oktoobri 2002. aasta protokollis tuvastasid tolliametnikud, et ajavahemikul 22. juunist 1999 kuni 28. augustini 2002 oli JVC importinud selliseid digitaalseid salvestavaid videokaameraid, millel oli üksnes „DV-out"-funktsioon ning mille „DV-in"-funktsiooni sai aktiveerida pärast tollivormistust.

19 Tolliametnikud leidsid lisaks, et kohane tariifne klassifikatsioon on alamrubriik 8525 40 99, mitte JVC kasutatud alamrubriik 8525 40 91 ning väljastasid 6. jaanuari 2004. aasta maksuteate. JVC esiteks vaidlustas selle teate ja teiseks nõudis tollimaksude vähendamist. Tema taotlus jäeti 16. detsembri 2004. aasta teise otsusega rahuldamata.

20 JVC esitas seejärel Tribunal d'instance du XI^{e} arrondissement de Paris'le kaks hagi.

21 JVC palus 7. märtsil 2005 esitatud esimeses hagis 6. jaanuari 2004. aasta maksuteate tühistamist, väites, et need salvestavad videokaamerad tuleb klassifitseerida alamrubriiki 8525 40 91.

22 JVC palus 2. veebruaril 2006 esitatud teises hagis tühistada kaks 16. detsembri 2004. aasta otsust, millega jäeti rahuldamata tollimaksude vähendamise taotlused. JVC väitis, et maksuteated on ühenduse praktika muutmise tagajärg, mis kaasnes KN-i selgitavate märkuste muudetud versioonide avaldamisega. Muudatus kujutab endast seega erilist asjaolu tolliseadustiku artikli 239 mõttes.

23 JVC väitis kohtuistungil, et enne 2001. aastat klassifitseerisid importijad ja tolliteenistused alamrubriiki 8525 40 91 need salvestavad videokaamerad, millel ei olnud nende importimise ajal „DV-out"-funktsioon aktiveeritud. Tollipraktika muutus alles pärast seda, kui komisjoni 6. juuli 2001. aasta teatisega muudeti selgitavaid märkusi.

Kuigi JVC arvates otsustas Saksa ja Ühendkuningriigi toll kohaldada uudset tõlgendust alles pärast 6. juulit 2001 toimunud impordi suhtes, otsustas Prantsuse toll kohaldada seda tõlgendust tagasiulatuvalt, mis on vastuolus tolliseadustikuga.

24 Neil asjaoludel otsustas Tribunal d'instance du XI[e] arrondissement de Paris menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas videokaamera, millega impordi ajal ei ole võimalik salvestada väliseid videosignaale, tuleb klassifitseerida alamrubriiki 8525 40 99, kui hiljem saab kaamera videoliidest tarkvara või lisaseadme (*widget*) abil muuta videosisendiks, kuna see seade on varustatud elektrooniliste lülitustega, mis võimaldavad salvestada välist videosignaali, kuigi ei tootja ega müüja ei ole sellele võimalusele viidanud ega ka taga seda?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja kui selgitavate märkuste järjestikused muudatused toovad kaasa muutuse ühenduse praktikas videokaamerate klassifitseerimisel ja erandi põhimõttest, mille kohaselt kaupade klassifitseerimine peab toimuma vastavalt nende tegelikele omadustele tollivormistuse ajal, siis kas […] [k]omisjon võis sellise muudatuse õiguspäraselt teha pigem selgitavate märkuste muutmise teel ja seega tagasiulatuvalt, kui võttes vastu klassifitseerimist reguleeriva määruse, mida kohaldatakse üksnes tulevikus?"

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus

25 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas salvestavate videokaamerate klassifitseerimisel võib arvestada või peab arvestama „DV-in"-funktsiooni aktiveerimise võimalusega, kui kõnealune aktiveerimine ei ole toimunud tollivormistuse ajaks, kuid kui seda saab teha hiljem manipuleerimise või tarkvara täiendamise teel. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib lisaks teada, milline tähtsus on asjaolul, et tootja ei ole tollivormistuse ajal sellele võimalusele viidanud ega garanteeri seda.

26 Euroopa Kohus vastas liidetud kohtuasjades C-208/06 ja C-209/06: Medion ja Canon Deutschland (EKL 2007, lk I-7963) tehtud otsuses samasugusele eelotsuse küsimusele nagu see, mille on esitanud eelotsuse esitanud kohus. Seetõttu tuleb anda sellele küsimusele ka samasugune vastus.

27 Seega tuleb esitatud küsimustele vastata, et salvestava videokaamera saab klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 40 99 ainult siis, kui muust allikast kui integreeritud kaamerast või mikrofonist tuleva pildi või heli salvestamise funktsioon on tollivormistuse ajal aktiivne või siis, kui pärast tollivormistust saab selle funktsiooni aktiveerida eriteadmisteta kasutaja seadme lihtsa manipulatsiooni teel videokaamera riistvara muutmata, isegi kui tootja ei ole seda omadust esile toonud. Hilisema aktiveerimise korral peab videokaamera pärast aktiveerimist esiteks funktsioneerima analoogselt sellise videokaameraga, mille muust allikast kui integreeritud kaamerast või mikrofonist tuleva pildi või heli salvestamise funktsioon on tollivormistuse ajal aktiivne ja teiseks peab see videokaamera funktsioneerima autonoomselt. Neile tingimustele vastavust peab saama kontrollida tollivormistuse ajal. Siseriiklik kohus

peab andma hinnangu sellele, kas need tingimused on täidetud. Kui tingimused ei ole täidetud, tuleb selline videokaamera klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 40 91.

Teine küsimus

28 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teise küsimusega sisuliselt teada seda, millised on KN-i selgitavate märkuste muudatuste õiguslikud tagajärjed, eelkõige põhikohtuasjas kõnealuste kaupade klassifitseerimise puhul, ja küsib Euroopa Kohtult, kas komisjon ei oleks pidanud vastu võtma uut klassifitseerimist reguleerivat määrust selle asemel, et tõlgendada olemasolevat.

Küsimuse vastuvõetavus

29 Komisjon leiab, et küsimus on vastuvõetamatu, kuna on hüpoteetiline ja kohtuasja lahendamisel kasutu. Tema arvates ei kujuta KN-i selgitavate märkuste muudatused endast muutust võrreldes varasema õigusliku olukorraga. Märkustel ei ole õiguslikku tagajärge kui sellist. Järelikult ei mõjuta nende muutmine ettevõtjate õigusi. Lõpuks sisaldab eelotsusetaotlus liiga vähe faktilist infot selleks, et Euroopa Kohus saaks küsimust laiendada ja vajaduse korral selle ümber sõnastada.

30 Sellega seoses tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ainult siseriiklikul kohtul, kes asja menetleb ja kes vastutab tehtava lahendi eest, pädevus kohtuasja konkreetseid asjaolusid arvestades otsustada, kas kohtuotsuse tegemiseks on vaja eelotsust ja kas Euroopa Kohtule esitatud küsimustel on kohtuasja suhtes tähtsust (vt eelkõige 15. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-415/93: Bosman,

EKL 1995, lk I-4921, punkt 59, ja 15. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-466/06: Acereda Herrera, EKL 2006, lk I-5341, punkt 47).

31 Euroopa Kohus võib keelduda siseriikliku kohtu taotlust lahendamast üksnes siis, kui ühenduse õigusnormi tõlgendamine või kehtivuse hindamine, mida siseriiklik kohus on palunud, ilmselgelt ei ole kuidagi seotud põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega või kui kõnealune probleem on hüpoteetiline (vt eespool viidatud kohtuotsused Bosman, punkt 61, ja Acereda Herrera, punkt 48).

32 Põhikohtuasjas on eelotsusetaotluse esitanud kohtule saadetud tolliseadustiku artikli 239 lõike 1 alusel tollimaksude vähendamise taotlus ning ta peab sellega seoses uurima asjaolusid, mis võivad kujutada endast eriolukorda, mille on põhjustanud asjaolud, mille puhul JVC-d ei saa süüdistada pettuses või ilmses hooletuses. Sellises kontekstis paistab asjakohane KN-i selgitavate märkuste õigusliku staatuse küsimus. Küsimus on seega vastuvõetav.

Põhiküsimus

33 Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab õiguskindluse ja kontrolli lihtsuse huvides kaupade tariifse klassifitseerimise otsustavat kriteeriumi üldjuhul otsima kaupade objektiivsete tunnuste ja omaduste hulgast, nagu need on määratletud KN-i rubriigi sõnastuses ning jaotise või grupi märkustes (vt eelkõige 26. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-42/99: Eru Portuguesa, EKL 2000, lk I-7691, punkt 13; 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-495/03: Intermodal Transports, EKL 2005, lk I-8151, punkt 47; 8. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-445/04: Possehl Erzkontor, EKL 2005, lk I-10721, punkt 19, ja 16. veebruari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-500/04: Proxxon, EKL 2006, lk I-1545, punkt 21).

34 Ka on Euroopa Kohus juba varem sedastanud, et KN-i ja HS-i selgitavad märkused aitavad omalt poolt oluliselt kaasa erinevate tariifirubriikide ulatuse tõlgendamisele, ent need ei ole õiguslikult siduvad. Nimetatud märkuste sisu peab seega olema kooskõlas KN-i sätetega ega tohi muuta nende ulatust (vt eespool viidatud kohtuotsused Intermodal Transports, punkt 48; Possehl Erzkontor, punkt 20, ja Proxxon, punkt 22). Kui peaks selguma, et KN-i selgitavad märkused on vastuolus KN-i rubriigi ja jaotise või grupi märkuste sõnastusega, tuleb need jätta tähelepanuta (vt 19. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-229/06: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft, EKL 2007, lk I-3251, punkt 31).

35 Mis puudutab KN-i alamrubriike, mis on asjassepuutuvad põhikohtuasjas, siis tuleb märkida, et alamrubriigi 8525 40 99 sõnastus sisaldab vaid mõistet „muud". See alamrubriik hõlmab seega kõiki salvestavaid videokaameraid, välja arvatud need, mis on „võimelised salvestama üksnes telekaamerast tulevat heli ja pilti"(„DV-out"-funktsioon), mis kuuluvad alamrubriiki 8525 40 91. Komisjonil oli seega põhjus tõlgendada KN-i selgitavate märkuste alamrubriigi 8525 40 99 sisu. Selgitavad märkused osutasid alates 15. septembrist 1998, et alamrubriiki 8525 40 99 kuuluvad salvestavad videokaamerad on sellised, millel on nii „DV-in" kui „DV-out"-funktsioon. Komisjon muutis 6. juulil 2001 taas KN-i selgitavaid märkusi, täpsustades, et alamrubriik 8525 40 99 hõlmab ka neid salvestavaid videomaakeraid, millel on sisseehitatud „DV-in"-funktsioon, hoolimata sellest, kas see funktsioon on tollivormistuse hetkeks aktiveeritud.

36 Arvestades alamrubriikide 8525 40 91 ja 8525 40 99 vastavat sõnastust, tuleb märkida, et KN-i selgitavad märkused viimati nimetatud alamrubriigi kohta on kooskõlas KN-i sätetega ning ei muuda selle ulatust.

37 Eeltoodud kaalutlustest tulenevalt tuleb teisele küsimusele vastata, et KN-i selgitavad märkused alamrubriigi 8525 40 99 kohta, mis avaldati 6. juulil 2001 ja 23. oktoobril 2002, on olemuselt tõlgendavad ja ei ole õiguslikult siduvad. Need on KN-i sõnastusega kooskõlas ega muuda selle ulatust. Sellest tuleneb, et uue klassifitseerimist reguleeriva määruse vastuvõtmine ei ole vajalik.

Kohtukulud

38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

1. Salvestava videokaamera saab klassifitseerida 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas (muudetud komisjoni 26. oktoobri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2261/98, komisjoni 12. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2204/1999, komisjoni 13. oktoobri 2000. aasta määrusega nr 2388/2000 ja komisjoni 6. augusti 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2031/2001) oleva kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 8525 40 99 ainult siis, kui muust allikast kui integreeritud kaamerast või mikrofonist tuleva pildi või heli salvestamise funktsioon on tollivormistuse ajal aktiivne või siis, kui pärast tollivormistust saab selle funktsiooni aktiveerida eriteadmisteta kasutaja seadme lihtsa manipulatsiooni teel videokaamera riistvara muutmata, isegi kui tootja ei ole seda omadust esile toonud. Hilisema aktiveerimise korral peab videokaamera pärast aktiveerimist esiteks funktsioneerima analoogselt sellise videokaameraga, mille muust allikast kui integreeritud kaamerast või mikrofonist tuleva pildi või heli salvestamise funktsioon on tollivormistuse ajal aktiivne, ja teiseks peab see videokaamera funktsioneerima autonoomselt. Neile tingimustele vastavust peab saama kontrollida tollivormistuse ajal. Siseriiklik kohus peab andma hinnangu sellele, kas need tingimused on täidetud. Kui tingimused ei ole täidetud, tuleb selline videokaamera klassifitseerida kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 8525 40 91.

2. Alamrubriigiga 8525 40 99 seotud KN-i selgitavad märkused, mis avaldati 6. juulil 2001 ja 23. oktoobril 2002, on oma olemuselt tõlgendavad ja ei ole õiguslikult siduvad. Need on kombineeritud nomenklatuuri sõnastusega kooskõlas ja ei muuda selle ulatust. Sellest tuleneb, et uue klassifitseerimist reguleeriva määruse vastuvõtmine ei ole vajalik.

Allkirjad